

αὐτῶν συνμφωνησθεῖσα καὶ ἀρεσθεῖσα, ἢτοι εἰς δηνερικῶς ὑπέρπυρα ν', ἥγοῦν πενήντα, /¹⁵ καὶ κριθάρι μόδι α' τὰ ὅποια ὑπέρπυρα ν' καὶ κριθάρι μόδι α' ὡμολόγησαν οἱ ἄνωθεν γεγραμμένοι αὐταδέλφοι /¹⁶ Ἀντώνης καὶ Δημήτρης ὅτι εἶχαν καὶ ἔλαβαν αὐτὰ ἀπὸ χειρὸς τοῦ ἄνωθεν ἴερέως παπά κὺρο Φιλίππου Κλήμη σῶα καὶ /¹⁷ ἀνελλιπές. Καὶ εἰς νομὴν τὸν ἔθεσαν διὰ κονδυλίου ὡς τὸ σύνηθες Κορυφῶν. Καὶ ὑπόσχονται αὐτοὶ καὶ τὰ ἀγαθὰ αὐτῶν /¹⁸ τοῦ διαφεντίζουν τὴν ἄνωθεν αὐτὴν πούλησιν τοῦ εἰς ἐναντιότηταν ἐλθεῖ ποτὲ τὸν καιρόν. Καὶ οὕτως ὡμολόγησαν τὰ ἄνω /¹⁹ θεν δύο μέρη. Ὑπὸ μαρτυρίας παπά Καλοΐωάννη Μουμούρη καὶ Βασίλη Καριανίτη καὶ Στεφάνου Μακρῆ.†

Διαθήκη

8 Απριλίου 1516

† ἀφιστ' ἡμέρᾳ η' τοῦ Ἀπριλίου μηνὸς ἵνδικτιῶνος δ'. Εἰς τὸν οἶκον τοῦ Λουκᾶ Λουρᾶ ὁ ἀναγεγραμμένος κὺρο Λουκᾶς Λουρᾶς ἀπὸ χωρίον τῶν /² Γαρδαλάδων ἐν ἀσθενείᾳ δεινῇ περι{περι}πεσών καὶ φοβηθεὶς τὴν τοῦ θανάτου ἀωρον τέλος μήπως αἰφνίδιος ἐπλέθη αὐτῷ /³ θάνατος καὶ τὰ αὐτοῦ ἀγαθὰ ἀδιόρθωτα μείνουσιν ὡς καὶ ἄλλοις πολλοῖς τοῦτον συνέμβηκεν, θέλει καὶ ὁρίζει καὶ ποιεῖ διαθήκη /⁴ εἰς τὰ ἄπαντα ἀγαθὰ πράγματα. Ἐν πρώτοις ἀφήνω τοῖς πᾶσιν χριστιανοῖς τὴν ὀφειλομένην συχώρησιν. Ἀφίημιν /⁵ διὰ τὴν ψυχήν μου ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ εἰς τὴν Ὑπεραγία Θεοτόκον εἰς τοὺς Γαρδαλάδες τές ἐλές ὅπερ ἔχω εἰς τὴν περιοχὴν χωρίον τῶν Γαρ /⁶ δαλάδων μὲ τοὺς Τζαγκαρᾶτες καὶ μὲ τοὺς Μαμαλάτους, ἥγοῦν τὸ μερτικόν μου. Ἐτι ἀφήνω τῶν τεσσάρων μου νίῶν Σταμάτη, Γεώργη, /⁷ Λινάρδο, καὶ Ἀναστάση τὰ ἄπαντά μου πράγματα, κινητά, ἀκίνητα καὶ αὐτοκίνητα, ὁσπίτια, ἀμπέλια, χωράφια, ἐλές καὶ πᾶν /⁸ ἔτερα νὰ τάχουν οἱ τέσσαροι μου νίοι ὁ κάθε εἰς τὸ μερίδιόν του μὲ τοιοῦτον ὅτι ἀφήνω τῆς συνμβίας μου τῆς Μαρίας τὸ σπίτι /⁹ ὃν μου ὅπερ κατοικῶ καὶ βαρέλι μετρῶν ζ', ἥγοῦν ἑπτά, καὶ τὸ ἀμπέλι μου εἰς τοῦ Λαύκη νὰ τάχῃ ἔξουσία νὰ ζωτροφῆται ἕως /¹⁰ τέλους ζωῆς αὐτῆς καὶ τρίων δεκαλίτρων χωράφιν εἰς τὸν Βεργὸν καὶ ἀποτύχοντάς της νὰ μένουν εἰς τὴν κληρονομία μου εἰς τοὺς ἄνω /¹¹ θεν γεγραμμένους. Ἐτι ἀφίημιν διὰ τὴν ψυχήν μου τῆς θυγατερός μου τῆς Πάντως διὰ προικίον της τὸ ἀμπέλιόν μου, λε /¹² γάμενον εἰς τὴν Ἀγορία, πλησίον τὸ ἀμπέλιον τὸ ἀμπέλι τῆς θυγατερός μου τῆς Σοφίας καὶ πλησίον τοῦ Ἀποστόλη τοῦ Μεσάζου νὰ πληρώνῃ /¹³ τὸν καθὲν χρόνον ἀσπρα β', ἥγοῦν δύο, εἰς τὸ αὐτὸν ἀμπέλι διὰ βάρος τοῦ αὐτοῦ ἀμπελίου. Ἀφήνω της καὶ 'να ταυρὶ χρονῶν β' νὰ τὸ δώσ(ουν) /¹⁴ οἱ τέσσαροι της οἱ ἀδελφοὶ οἱ ἄνωθεν γεγραμμένοι. Ἀφήνω της καὶ τὸ ἀμπέλι μου λεγάμενον

εἰς τὸν Ἀγιον Βασίλη, ὅπερ ἔχω μὲ τὴν // φ. 25 β' / ¹⁵ {μὲ τὴν } ἑξαδέλφη μου τὴν Ζαμπέτα, ἥγοῦν τὸ μερτικόν μου, καὶ τὸ χωράφιόν μου ὅπερ ἔναι μέσα εἰς τὸ αὐτὸ ἀμπέλι καὶ ἐλές β' ὅπερ εἶναι μέσα / ¹⁶ εἰς τὸ αὐτὸ ἀμπέλι. Δίδω της τα διὰ σκαφόνι δεύτερον καὶ διὰ βαρέλι μετρῶν ε' καὶ δι' ἀρκλὶ ἀσπρῶν ιε' καὶ διὰ κακάβι ἀσπρῶν ι' / ¹⁷ καὶ τὸ κρεβατοστρῶσιν της νὰ τῆς τὸ κάμουν οἱ τέσσαροι μου υἱοὶ ἀντάμα οἱ ἄνωθεν γεγραμμένοι. Ἀφήνω τῆς θυγατερός μου / ¹⁸ τῆς Σοφίας τὴν ἐλαίαν εἰς τὴν Πλάκα εἰς τὴν Συκία τὸ μερτικό μου. Ἀφήνω καὶ τῆς ἐγγονίας μου τῆς Θεοδώρας τὰ ἀμπέλια μου / ¹⁹ ὅπερ ἔχω προικίον ἀπὸ τὴν πρώτη μου συνμβίᾳ εἰς τὴν περιοχὴν χωρίου τοῦ Πέλεκως καὶ ἐλαί^{<αν>} καὶ τὸ δσπιτότοπον καὶ κῆπον εἰς τὸ αὐτὸ / ²⁰ χωρίον μὲ τὸ δόσιμά τους. Καὶ θέλω καὶ ὁρίζω ὅτι ἐποίησα διαθήκη προσλαβών καιρὸν εἰς τὰς πράξεις νοταρίου / ²¹ παπὰ κὺρῳ Σταμάτῃ Γουλῆ καὶ θέλει ὅτι νὰ ἔναι ἡλλοιωμένη καὶ ἀφανισμένη καὶ νὰ μηδὲν ἔχῃ τὸ στέργος μόνε ἡ παροῦσα / ²² του ὑστερινὴ διαθήκη νᾶχη τὸ ἴσχυρὸν καὶ βέβαιον στερεόν καὶ ἀπαρασάλευτον εἰς τὸν αἰώναν τὸν ἄπαντα καὶ ἀπὸ τοὺς υἱούς μου / ²³ τοὺς ἀναγεγραμμένους ὅγοιος διασείσει τὴν σύνμβιόν μου ἀπὸ εἴ τι τῆς ἀφήνω νᾶχη πέντε σολδία καὶ οὐχὶ ἄλλον. Ὄμοίως καὶ / ²⁴ τῶν θυγατέρων μου νὰ μηδὲν γυρέψουν πλέον πάρεξ τὰ ἄνωθεν γεγραμμένα καὶ ἀν γυρέψουν νᾶχουν πέντε σολδία καὶ οὐχὶ ἄλλον / ²⁵ καὶ ὁ ἐγγονάς μου ἀν γυρέψῃ νὰ πάρῃ τὰ ἀμπέλια μου εἰς τὸ Κρουπὶ νὰ μηδὲν ἔχῃ ἀπὸ τὰ παντοῖα μου πράγματα τίποτας. / ²⁶ Καὶ οὗτως ὡμολόγησεν ὁ ἄνωθεν ἀσθενῆς καὶ κλινήριος κοιτόμενος ἐν τῇ κλίνῃ αὐτοῦ κατέπροσθε ἀξιοπίστων / ²⁷ μαρτύρων. Μάρτυρας ἱεροδιάκων Δημητρίου γαπρός τοῦ παπὰ κὺρῳ Νικολάου Γουλῆ καὶ Σταμάτη Λουρᾶ υἱὸς τοῦ ποτὲ Ἀντρώνη Λουρᾶ καὶ Ἀναστάση τοῦ Μαμάλου.†

98

Πώληση

2 Μαΐου 1516

† ,αφιστ' ἡμέρᾳ β' τοῦ Μαΐου μηνὸς ἵνδικτιῶνος δ'. Εἰς τὸ μουρσοτόπι χωρίου τῶν Δουκάδων κύρῳ Μιχάλης ὁ Χοχλίος ἀπὸ χωρίου / ² τῶν Βουτουλάδων καὶ Σταμάτης ὁ ἀδελφός του νόμιμος οἱ δύο αὐταδέλφοι παρὼν σωματικῶς ὡμολόγησαν καὶ εἶπαν ὅτι / ³ ἐπούλησαν, ἔδωσαν, ἐπαρέδωσαν καὶ σωματικῶς ἐλευτέρωσαν πρὸς τὸν παρόντα κύρῳ Μάρκον τὸν Χοχλίον ἀπὸ τὸ αὐτὸν χωρίον / ⁴ καὶ πρὸς τοὺς αὐτοῦ κληρονόμους καὶ διαδόχους κατόχους ἀπὸ τὴν σήμερον καὶ εἰς τὸν αἰώναν τὸν ἄπαντα δύο κομμάτια ἀμπέλια δ / ⁵ περ ἔχουν εἰς τὴν περιοχὴν χωρίου τῶν Βουτουλάδων, ἐπονομαζόμενον εἰς τοῦ Ὅδοῦ τὰ ἀμπέλια, πλησίον καὶ σύνεγγυς τὰ ἀμπέλια / ⁶ τοῦ ἀναγεγραμμένου κύρῳ Μάρκου Χοχλίου γύρωθεν ἐλεύτερα,

